

2. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazartesi, 29 Nisan 2024 09:59 - Son Güncelleme Pazartesi, 29 Nisan 2024 09:59

İkinci Söz

                                     

                                       

 manda ne kadar büyük bir saadet ve ni'met ve ne kadar büyük bir lezzet ve rahat bulunduğunu anlamak istersen; Őu temsil  hik yeciĒe bak, dinle:

Bir vakit iki adam, hem keyif, hem ticaret için seyahate giderler. Biri hodb n, talihsiz bir tarafa; diĒeri Hud b n, bahtiyar diĒer tarafa slk eder, giderler.

Hodb n adam, hem hodg m, hem hodendiŐ, hem bedbin olduĒundan bedbinlik cezası olarak nazarında pek fena bir memlekete düŐer. Bakar ki: Her yerde  ciz b  areler, zorba müdhiş adamların ellerinden ve tahr batlarından v veyl  ediyorlar. Bütün gezdiĒi yerlerde böyle haz n, el m bir h li görür. Bütün memleket, bir matemhane-i umum  şeklini almıŐ. Kendisi, Őu el m ve muzlim h leti hissetmemek için sarhoŐluktan baŐka  are bulamaz. Çünki: Herkes ona düŐman ve ecnebi görünüyor. Ve ortalıkta dahi, müthiŐ cen zeleri ve me'yus ne aĒlayan yetimleri görür. Vicdanı, azab içinde kalır. DiĒeri Hd b n, Hd perest ve Hak-endiŐ, güzel ahl kl  idi ki: Nazarında pek güzel bir memlekete düŐtü. İŐte bu iyi adam, girdiĒi memlekette bir umum  Őenlik görüyor. Her tarafta bir sürur, bir Őehr- yin, bir cezbe ve neş'e içinde zikirh neler.. herkes ona dost ve akrab  görünür. Bütün memlekette yaŐas nlar ve teŐekkürler ile bir terhisat-ı umumiye ŐenliĒi görüyor. Hem, tekbir ve tehlil ile mesrur ne ahz-ı asker için bir davul, bir musiki sesi iŐitiyor. Evvelki bedbahtın hem kendi, hem umum halkın elemi ile mteellim olmasına bedel; Őu bahtiyar, hem kendi, hem umum halkın sruru ile mesrur ve mferrah olur. Hem güzelce bir ticaret eline geçer. Allah'a Őkreder. Sonra döner, öteki adama rastgelir. Halini anlar. Ona der: "Y hu sen div ne olmuŐsun. Batnındaki çirkinlikler, z hirine aksetmiŐ olmalı ki; gülmeyi aĒlamak, terhisatı, soymak ve talan etmek tevehhüm etmiŐsin. Aklını başına al. Kalbini temizle.

2. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazartesi, 29 Nisan 2024 09:59 - Son Güncelleme Pazartesi, 29 Nisan 2024 09:59

Tâ, şu musibetli perde senin nazarından kalksın, hakikatı görebilesin. Zira, nihayet derecede âdil, merhametkâr, raiyet-perver, muktedir, intizâm-perver, müşfik bir melikin memleketi, hem bu derece göz önünde âsâr-ı terakkiyat ve Kemâlât gösteren bir memleket, senin vehminin gösterdiği Sûrette olamaz." Sonra o bedbahtın akli başına gelir. Nedâmet eder. "Evet, ben işretten dîvâne olmuşum. Allah senden razı olsun ki, Cehennemî bir hâletten beni kurtardın." der.

Ey nefsim! Bil ki: Evvelki adam kâfirdir. Veya fâsık gafildir. Şu dünya, onun nazarında bir mâtemhâne-i umumiyedir. Bütün zîhayat, firak ve zeval sillesiyle ağlayan yetimlerdir. Hayvan ve insan ise; ecel pençesiyle parçalanmış kimsesiz başıbozuklardır. Dağlar ve denizler gibi büyük mevcûdât, ruhsuz, müdhiş cenazeler hükmündedirler. Daha bunun gibi çok elîm, ezici, dehşetli evham, küfründen ve dalâletinden neş'et edip, onu mânen ta'zib eder. Diğer adam ise; mü'mindir. Cenâb-ı Hâlikı tanır, tasdik eder. Onun nazarında şu dünya, bir zikirhâne-i Rahman, bir tâlimgâh-ı beşer ve hayvan ve bir meydan-ı imtihan-ı ins ü cândır. Bütün vefiyât-ı hayvâniyye ve insânîyye ise; terhisattır. Vazife-i hayatını bitirenler, bu dâr-ı fâniden, mânen mesrurâne, dağdağasız diğer bir âleme giderler. Ta yeni vazifedârlara yer açılsın, gelip çalışsınlar. Bütün tevellüdat-ı hayvaniyye ve insânîyye ise; ahz-ı askere, silâh altına, vazife başına gelmektir. Bütün zîhayat, birer muvazzaf mesrur asker, birer müstakîm memnun memurlardır. Bütün sadalar ise, ya vazife başlamasındaki zikir ve tesbih ve paydostan gelen şükür ve tefrih veya işlemek neş'esinden neş'et eden nağamattır. Bütün mevcûdât, o mü'minin nazarında, Seyyid-i Kerîm'inin ve Mâlik-i Rahîm'inin birer mûnis hizmetkârı, birer dost memuru, birer şirin kitabıdır. Daha bunun gibi pek çok lâtif, ulvî ve leziz, tatlı hakikatlar, îmanından tecelli eder, tezâhür eder.

Demek îman, bir mânevî tûba-i Cennet çekirdeğini taşıyor. Küfür ise mânevî bir Zakkum-u Cehennem tohumunu saklıyor.

Demek selâmet ve emniyet, yalnız İslâmiyette ve îmandadır. Öyle ise, biz daima: □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□
demeliyiz...

* * *